

ನಿಷೇಧದಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯದು ಎಚ್ಚರ-ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮಾರ್ಗ ಅಗತ್ಯ

ನಿಷೇಧಗಳ ಮೂಲಕ
ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜವನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆನ್ನುವ
ವಾದ ಅಪಾಯಕಾರಿ.
ಆರೋಗ್ಯಕರ
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ
ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಬಾರದು.
ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ
ಏರುಪೇರು
ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದ
ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ-
ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮಾರ್ಗ
ಅನುಸರಣೆಯವೇ
ಹೊರತು ನಿಷೇಧವಲ್ಲ.

ಈಚ್ಚರ

ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇರಲಾಗಿದ್ದ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಡಿಲಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಪಡಖಾನೆಗಳ ಎದುರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕುಡುಕರ ನೈತಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆತ್ತುತ್ತ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಘಾತುಕತನ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮದ್ಯಪಾನ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲವನ್ನು ದಾಟಿ ತುಂಬಾ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕುಡಿತ ಮತ್ತು ಕುಡುಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇದ್ದ ಹಳಹಳೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಮದ್ಯಪಾನ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮದ್ಯಪಾನಮುಕ್ತ ಸಮಾಜ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಸಕ್ತ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಂತೂ ಮದ್ಯ ಸಮಾಜದ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಜೀವನದ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಗತ್ತಂತರವಿಲ್ಲ. ನಮಗಿರುವ ಆಯ್ಕೆಯೆಂದರೆ, ಮದ್ಯಪಾನ ಒಂದು ಚಟವಾಗದಂತೆ, ವ್ಯಸನವಾಗದಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಕವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಂಥ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬದಲಾಗಿ ಕುಡುಕರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ, ಛೇಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕುಡಿತದ ಕೆಡುಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ಬುಧ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಡುಕಿರುವುದು ಕುಡಿತದಲ್ಲಲ್ಲ; ಅದನ್ನೊಂದು ಚಟ, ಪ್ರದರ್ಶನ ಆಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ. ಆ ಚಟ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವಿರುವಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಪಾತ್ರವೂ ಸಮಾಜ-ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ ಇರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ನಿಷೇಧಗಳ ಮೂಲಕ ಸಭ್ಯ ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ವಾದ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಬಾರದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ-ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಣೆಯವೇ ಹೊರತು ನಿಷೇಧವಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನಿಷೇಧಿಸಿದರೆ, ಆ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬೇರೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಕುಡಿಯುವುದು ಅಸಹಜವೇನಲ್ಲ; ಕುಡಿಯದಿರುವುದು ಸಹಜವೂ ಅಲ್ಲ. ಕುಡಿದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಅಪಸವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತವನ್ನು ಬಲಿಪಡಿಸುವುದು ಅಕ್ಕಮೃ. ಇಂಥ ಎಡವಟ್ಟುಗಳಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೌದು, ಗಾಂಧಿ ಮದ್ಯಪಾನದ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರು. 'ಮದ್ಯಪಾನದ ಚಟ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯಪಾನದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯದ ಅಮಲಿನಿಂದ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗುವ ಪುರುಷರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ನೋಡದೆ, ಅವರ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಒಟ್ಟಿಂದದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಮತ್ತು ಗುಡಿಕೆಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಗ್ರಾಮಭಾರತ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ನಾವೋ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ನಗರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗಾಂಧಿಯ ಆಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಾಳಿಗೆತೂರಿ ಮದ್ಯಪಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅನುಕೂಲಸಿಂಧು ವಾದವಷ್ಟೇ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗಿರುವ ದಾರಿ ಮದ್ಯದ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲ, ನಿಯಂತ್ರಣ. ಕುಡಿತದ ಅಡ್ಡಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಳವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಅಗತ್ಯ. ಕೊಂಚ ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಉತ್ತರ ಎಳೆಯ ತಲೆಮಾರನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕೆಲವು ವ್ಯಸನಗಳಂತೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿವೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಕೂಡ ಸಮಾಜದ ಭಾಗ ಎನ್ನುವ ಕಟುಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ತ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೇ ಯಾವುದು ಅಪಾಯವೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.